

Bedlno, dnia 2017.01.12

Wójt Gminy Bedlno

Bedlno 24

99-311 Bedlno

FN.3120.18.2016

.....
.....

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
przepisów prawa podatkowego

Wójt Gminy Bedlno, na podstawie art. 14j§1 i §3, art. 14d§1 i art. 14j§1 i §3 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm., dalej „UOP”) w zw. z art. 1c Ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 ze zm., dalej „UPIOL”) w zw. z art. 11a ust. 1 pkt. 2, art. 26 ust. 1, art. 30 ust. 1 i art. 39 ust. 1 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm., dalej „USG”), po rozpatrzeniuo wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego (dalej „Wniosek”)

uznają stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe w obowiązującym stanie prawnym w świetle brzmienia art. 1a ust. 1 pkt. 2 i art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, art. 2 pkt. 1, art. 2 pkt. 2, art. 3 pkt. 3 i Kategorii XXIX Załącznika do Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 ze zm., dalej „UPB”) oraz art. 17 Ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 961, dalej „UIZEW”). Jednocześnie na podstawie art. 14c§2 UOP **wskazują prawidłowe stanowisko, zgodnie z którym od 01.01.2017 r. przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości będzie cała elektrownia wiatrowa (turbina), tj. fundament, wieża oraz elementy techniczne**, a nie jak do tej pory tylko jej części budowlane, co wynika z brzmienia art. 1a ust. 1 pkt. 2 i art. 2 ust. 1 pkt. 3 UPIOL, art. 2 pkt. 1, art. 2 pkt. 2, art. 3 pkt. 3 oraz Kategorii XXIX Załącznika PB oraz art. 17 UIZEW.

UZASADNIENIE

W dniu Wnioskodawca reprezentowany przez członków Zarządu złożył do tutejszego Organu – Wójta Gminy Bedlno wniosek celem wydania przez tutejszy Organ, na podstawie art. 14j§1 UOP, indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

..... Spółka jest polskim przedsiębiorcą, którego głównym przedmiotem działalności

jest wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

Spółka posiada na terenie gminy Bedlno elektrownię wiatrową o mocy zlokalizowaną w miejscowości Elektrownia wiatrowa będąca w posiadaniu Spółki składa się, poza częściami budowlanymi jakimi są fundament oraz wieża, także z urządzeń technicznych – gondoli z piastą, w której umieszczony jest generator, urządzenia sterującego, transformatora, skrzyni biegów oraz innych instalacji wspomagających obsługę elektrowni, a ponadto wirnika z łopatom.

Zgodnie z dotychczasową praktyką, opodatkowywała podatkiem od nieruchomości od budowli wyłącznie części budowlane urządzeń technicznych (jakimi są turbiny wiatrowe) – tj. fundamenty oraz wieże. W związku z wejściem w życie w dniu 16 lipca 2016 r. ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (t.j. Dz.U.2016.961 z dnia 2016.07.01 z późn. zm., dalej jako ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych), Spółka powzięła wątpliwość co do rozliczenia podatku od nieruchomości od 2017 roku.

W związku z przedstawionym stanem faktycznym Wnioskodawca zwrócił się o interpretację indywidualną, zadając następujące pytanie:

Czy w stanie prawnym obowiązującym po wejściu w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, podstawą opodatkowania w podatku od nieruchomości od 1 stycznia 2017 r. w przypadku elektrowni wiatrowej nadal będzie wartość elementów budowlanych elektrowni wiatrowej, a więc wyłącznie wartość fundamentów oraz wieży?

Jednocześnie Wnioskodawca zajął następujące stanowisko w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego w zakresie postawionego przez Wnioskodawcę pytania:

W ocenie Spółki, po wejściu w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają wciąż jedynie części budowlane elektrowni wiatrowych (tj. fundamenty i wieża), jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składające się na całość użytkową w zakresie urządzeń wytwórczych energii elektrycznej. Zdaniem podatki od nieruchomości nadal nie podlegają stricte urządzenia techniczne - gondola z piastą, w której umieszczony jest generator, urządzenia sterujące, transformator, skrzynia biegów oraz inne instalacje wspomagające obsługę elektrowni, a także wirnik z łopatom.

Powyższe stanowisko Wnioskodawca uzasadnił następującymi argumentami:

Zgodnie z art. 2. 1 pkt 3 UPiOL, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. W myśl art. 4 ust. 1 pkt 3 UPiOL, podstawę opodatkowania stanowi dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy

amortyzacyjne. Zgodnie zaś z art. 1a ust. 1 pkt 2 UPiOL za budowlę uznaje się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w dalszym ciągu nie rozstrzyga zatem jakie elementy elektrowni wiatrowej stanowią budowlę podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. W tym celu, tak jak w poprzednich należy posłużyć się definicjami zawartymi w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane (tj. Dz.U.2016.290 z dnia 2016.03.08 z późn. zm., dalej jako prawo budowlane).

W myśl zatem art. 3 pkt 1 prawa budowlanego, pod pojęciem obiektu budowlanego należy rozumieć budynek, budowlę, bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość swobodnego użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Natomiast za budowlę w rozumieniu art. 3 pkt 3 prawa budowlanego uznaje się każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kocioł, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Końcowo, zgodnie z art. 3 pkt 9 prawa budowlanego za urządzenia budowlane należy rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Zdaniem Spółki, elektrownie wiatrowe jako całość nie mogą być uznane za budowle w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 UPiOL w związku z art. 3 pkt 3 prawa budowlanego nawet po zmianach wprowadzonych ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że elektrownie wiatrowe nie zostały w sposób wyraźny wymienione w przepisie art. 3 pkt 3 prawa budowlanego. Przepis ten do budowli zalicza bowiem lotniska, drogi, linie kolejowe, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze czy pomniki. Jak wynika z powyższego wyliczenia, elektrownie wiatrowe nie tylko nie są wymienione w art. 3 pkt 3 prawa budowlanego, lecz pozbawione są cech zbliżonych do budowli

wymienionych w tym przepisie. W związku z tym nie mogą być one uznane za budowle.

W dalszej kolejności, przepis art. 3 pkt 3 prawa budowlanego wskazuje, że urządzenie techniczne stanowi budowlę tylko wówczas, gdy jest urządzeniem wolno stojącym. Natomiast elektrownia wiatrowa jako całość nie stanowi budowli. Ustawodawca wprost rozróżnia bowiem części budowlane urządzeń technicznych od samych urządzeń technicznych traktowanych jako całość użytkową, uznając za budowlę jedynie pierwsze z nich.

Następnie, nie ulega wątpliwość Spółki, że takie urządzenia, jak gondola, piasta, wirnik, generator, skrzynia biegów, komputer sterujący, transformator, rozdzielnia energetyczna, instalacja alarmowa zdalnego sterowania, skrzydła nie są częściami budowlanymi urządzeń technicznych elektrowni wiatrowych. Są odrębnymi pod względem technicznym częściami przedmiotów składających się na całość użytkową w zakresie urządzeń wytwórczych energii elektrycznej, a nie budowli. Urządzenia te bez uszczerbku dla budowli można bowiem wymieniać na inne, zamieniać, zmieniać ich parametry techniczne, wymontowywać i zastępować innymi urządzeniami prądotwórczymi bez zmiany całości użytkowej budowli.

Końcowo, elektrownia wiatrowa nie jest również urządzeniem budowlanym, o którym mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 UPiOL, które odwołuje się do art. 3 pkt 9 prawa budowlanego. W zakres pojęcia budowli nie wchodzi bowiem urządzenia techniczne, które się w nim znajdują. Nie można ich bowiem porównać do przyłączy, przejazdów, ogrodzenia lub innych urządzeń budowlanych wymienionych w tym przepisie. Nie są więc urządzeniami budowlanymi elementy techniczne służące bezpośrednio wytwarzaniu energii elektrycznej, takie jak zespoły wiatrowe, czyli generator (turbina), wirnik z gondolą, skrzynia biegów, czy transformator. Jak z powyższego wynika, elektrownie wiatrowe umieszczone na wieży lub maszcie, wspartym na fundamencie i powiązane z innymi częściami budowlanymi urządzeń technicznych oraz urządzeniami budowlanymi nie mają nic wspólnego z zapewnieniem możliwości użytkowania tego rodzaju budowli (wieży, masztu lub fundamentów) zgodnie z przeznaczeniem. Nie powinno budzić wątpliwości, że część prądotwórcza nie została osadzona na maszcie w celu umożliwienia jego (tj. masztu) użytkowania, lecz odwrotnie – istnienie filarów nie ma celu innego niż, ze względów technicznych, umożliwienie funkcjonowania umieszczonych na nich turbin wiatrowych. W istocie zatem mamy do czynienia z sytuacją, w której to urządzenia techniczne elektrowni wiatrowych są głównym urządzeniem, w którym dla prawidłowego funkcjonowania niezbędna jest odpowiednia konstrukcja wieży, masztu i innych obiektów budowlanych, a także części budowlanych urządzeń technicznych i urządzeń budowlanych. Wieża, maszt, czy fundament jest jednym z elementów potrzebnych do wytwarzania energii elektrycznej za pomocą elektrowni wiatrowych i ich turbin, lecz podobnie jak inne budowle nie pełni w tym urządzeniu roli zasadniczej. Z tego też powodu pozostałe budowle stanowiące wyposażenie techniczne bądź technologiczne elektrowni, a więc będące w istocie rzeczy urządzeniami pomocniczymi w procesie wytwarzania energii elektrycznej nie można uznać za ich część składową. Do budowli nie należą zatem urządzenia służące wytwarzaniu energii elektrycznej. Urządzenia te, bez uszczerbku dla budowli i bez zmiany całości użytkowej,

mogą być wymieniane lub zamieniane na inne. Posługując się pojęciem całości techniczno-użytkowej należy mieć na względzie, że sam związek użytkowy nie jest wystarczający do uznania, iż w danym przypadku wszystkie połączone elementy, niezależnie od ich rodzaju tworzą budowlę. Podobnie jak sam związek techniczny nie jest wystarczający do stwierdzenia, że dany przedmiot jest obiektem budowlanym. W związku z tym urządzenia techniczne służące bezpośrednio wytwarzaniu energii elektrycznej, takie jak generator (turbina), wirnik ze skrzydłami, skrzynia biegów, transformator, czy inne urządzenia nie mogą być przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Mając powyższe na uwadze, wciąż aktualne po wejściu w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, pozostaje stanowisko Spółki zgodnie z którym, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają jedynie części budowlane elektrowni wiatrowych (fundamenty i wieża), jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składające się na całość użytkową w zakresie urządzeń wytwórczych energii elektrycznej. Podatkowi od nieruchomości nadal nie podlegają urządzenia techniczne – gondola z piastą, w której umieszczony jest generator, urządzenia sterujące, transformator, skrzynia biegów oraz inne instalacje wspomagające obsługę elektrowni wiatrowej, a także wirnik z łopatom.

Wnioskodawca zaznaczył, że Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że ustawa prawo budowlane wprawdzie nie pozwala rozstrzygnąć we wszystkich przypadkach, czy danemu urządzeniu można przypisać status urządzenia budowlanego lub innego urządzenia (technicznego), czy status samodzielnej budowli, tak potwierdził, że z orzecznictwa można wyprowadzić wniosek, że danemu urządzeniu należy wówczas w pierwszej kolejności zbadać i przypisać status urządzenia technicznego lub status urządzenia budowlanego, a dopiero w razie wykluczenia takiej kwalifikacji – status samodzielnej budowli. W ocenie składu orzekającego Trybunału Konstytucyjnego, budowlą w rozumieniu art. 3 pkt 3 prawa budowlanego są jedynie obiekty wymienione wprost w tym przepisie lub obiekty w istotnym zakresie zbliżone do cech posiadanych przez obiekty pełniące rolę wzorców.

Stanowisko organu podatkowego.

W ocenie organu podatkowego stanowisko Wnioskodawcy opiera się na całkowicie błędnej interpretacji obowiązujących przepisów prawnych, wnioskodawca w szczególności pomija w swojej analizie skutek zmian legislacyjnych, jakie spowodowało wejście w życie UIZEW, w tym także w obszarze podatku od nieruchomości.

Obowiązująca od 16 lipca 2016 r. UIZEW skutkuje wieloma zmianami, i tak:

Po pierwsze - w art. 2 pkt. 1 stanowi, że elektrownia wiatrowa to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego (...);

Po drugie - art. 2 pkt. 2 definiuje pojęcie elementów technicznych elektrowni wiatrowej (a nie urządzeń

technicznych jak w ustawie prawo budowlane, czyli wirników z zespołem łopat, zespołów przeniesienia napędu, generatorów prądotwórczych, układów sterowania, zespołów gondoli wraz z mocowaniami i mechanizmami obrotu;

Po trzecie - art. 9 pkt 1 zmienia definicję budowli w rozumieniu UPB (art. 3 pkt 3 UPB);

Po czwarte - art. 17 stanowi, że od dnia wejścia ustawy w życie do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie UIZEW.

Stanowisko Wnioskodawcy oparte jest na błędnym założeniu, iż pojęcie budowli jako przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości należy wyprowadzać **wyłącznie z przepisów ustawy prawo budowlane i z zawartej tam definicji budowli i obiektu budowlanego**. Tymczasem definicja budowli na potrzeby ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zawarta w art. 1a ust 1 pkt. 2 tejże ustawy odsyła do pojęcia obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów prawa budowlanego.

Zauważyć należy, że ustawodawca odsyła nie do konkretnej ustawy Prawo budowlane z 7 lipca 1994 r., lecz do prawa budowlanego (pisanego z małej litery), jako dziedziny, gałęzi prawa, regulującej w sposób kompleksowy wykonywanie różnego typu inwestycji budowlanych. Obecnie prawo budowlane jest traktowane jako swoisty dział prawa a kluczowe regulacje rozsiane są po wielu ustawach i rozporządzeniach. Pojęcie „prawo budowlane” jest najczęściej używane na określenie ogółu regulacji publicznoprawnych dotyczących przebiegu procesu inwestycyjno-budowlanego, tj:

- regulacje cywilnoprawne dotyczące stosunków rzeczowych i zobowiązaniowych związanych z prawem do nieruchomości będącej przedmiotem działań inwestycyjnych oraz zleceniem wykonania robót budowlanych, jak również odpowiedzialności odszkodowawczej uczestników procesu inwestycyjno-budowlanego;
- regulacje administracyjnoprawne dotyczące działań organów administracji związanych z zagospodarowaniem nieruchomości i procesem budowlanym;
- przepisy regulujące jakość wyrobów budowlanych;
- regulacje dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy.

Najważniejszą regulacją dotyczącą tej dziedziny prawa jest ustawa Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 roku. Ustawa Prawo budowlane reguluje prawa i obowiązki uczestników procesu inwestycyjnego oraz osób wykonujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Wprowadza także system sankcji zabezpieczających wykonywanie norm materialnych uzupełnionych przez przepisy karne.

Większość instytucji prawnych, pojęć i definicji z dziedziny prawa budowlanego zawarta jest z pewnością w UPB, która stanowi, można powiedzieć, główny, najszerszy zbiór przepisów prawnych w tej dziedzinie. Nie jest to jednak jeszcze w pełni kompletna i wyczerpująca kodyfikacja. **Oznacza to zatem, że niektóre pojęcia instytucji prawnych w rozumieniu prawa budowlanego, mogą być uregulowane w ustawach szczególnych poza UPB.** Taką ustawą szczególną jest właśnie UIZEW. Ustawodawca zdecydował się uregulować sprawy związane z budową elektrowni wiatrowych w odrębnej ustawie, która stanowi *lex specialis*, albowiem dla osiągnięcia pożądanych celów społeczno-gospodarczych nie wystarczyłyby zmiany w ustawie prawo budowlane lub wydanie przepisów techniczno-budowlanych na podstawie tejże ustawy. Ustawa „odległościowa”(UIZEW) określa w szczególności: warunki i tryb lokalizacji i budowy elektrowni wiatrowych oraz warunki lokalizacji elektrowni wiatrowych w sąsiedztwie istniejącej albo planowanej zabudowy mieszkaniowej, a zatem materia uregulowana w ustawie z pewnością obejmuje dziedzinę prawa budowlanego, a instytucje prawne i definicje legalne zawarte w tej ustawie są instytucjami i definicjami „w rozumieniu prawa budowlanego”. **W ocenie organu ustawa „ odległościowa” jest ustawą z dziedziny prawa budowlanego, a nie ustawą z innej dziedziny posługującą się pojęciem budowlany (por. np. Prawo geodezyjne i kartograficzne).**

Wprowadzając w UIZEW pojęcie elektrowni wiatrowej jako swoistego rodzaju budowli w rozumieniu prawa budowlanego obejmującej całość elektrowni wiatrowej (w nomenklaturze Wnioskodawcy całość Turbiny) ustawodawca miał świadomość oddziaływania takiego pojęcia budowli na sferę prawnopodatkową w zakresie zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości. Wprowadzając w UIZEW definicję elektrowni wiatrowej jako swoistej budowli składającej się również z części technicznych, ustawodawca dokonał równocześnie zmiany definicji budowli zawartej w UPB w art. 3 pkt. 3 w ten sposób, iż wymieniając części budowlane urządzeń technicznych w egemplifikacji tych urządzeń pominął elektrownie wiatrowe poprzestając na wymienieniu „części budowlanych, kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń”. Świadczy to o tym, że pełna regulacja pojęcia elektrowni wiatrowej jako budowli obejmującej całą elektrownie w UIZEW uczyniła niepotrzebną dotychczasową regulację traktującą jako budowlę tylko części budowlane elektrowni wiatrowych i innych urządzeń technicznych. Zmieniony art. 3 pkt. 3 PB i art. 2 pkt 1 UIZEW są w obecnym stanie prawnym kompatybilne (spójne) względem siebie, a drugi z powołanych przepisów określa jednoznacznie podstawę opodatkowania w podatku od nieruchomości jako budowlę obejmującą całość elektrowni wiatrowej, łącznie z elementami budowlanymi i technicznymi. Nie ma żadnych przesłanek, aby ograniczać działanie przepisu art. 2 UIZEW wyłącznie do tejże ustawy.

Mając na względzie wszystkie przytoczone powyżej wywody należało uznać stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe.

Jednocześnie na podstawie art. 14c§2 UOP należało wskazać prawidłowe stanowisko, zgodnie z którym po wejściu w życie UIZEW przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości od 2017 r.

będzie cała elektrownia wiatrowa (w nomenklaturze Wnioskodawcy Turbina), tj. fundament, wieża oraz elementy techniczne, a nie tylko jej części budowlane.

Stanowisko tutejszego Organu znajduje potwierdzenie w pismach Ministerstwa Finansów kierowanych min do portali branżowych. Tytułem przykładu należy wskazać na pismo Ministerstwa Finansów (źródło:<http://wysokienapiecie.pl/prawo-energetyczne/1598podatek-od-nieruchomosci-od-turbin-wiatrowych-interpretacja-mf>), które brzmiało następująco:

„Ustawą z 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, która została przekazana Prezydentowi do podpisu 10 czerwca zostanie znowelizowany art. 3 pkt 3 u. p. b. w taki sposób, że ustawodawca rezygnuje z wymieniania w definicji budowli części budowlanych elektrowni wiatrowych. Ponadto w załączniku do u. p. b., określającym kategorie obiektów budowlanych, w „Kategorii XXIX”, wprowadza się nowy obiekt – „elektrownie wiatrowe”. Jednocześnie przypominamy, iż w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09) [powoływanego przez Wnioskodawcę – dop. aut.] Trybunał wskazał jednoznacznie, jak powinno się interpretować przepisy podatkowe dotyczące opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości w zgodzie z Konstytucją, stwierdzając m. in., że za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych można uznać jedynie budowle wymienione w art. 3 pkt 3 u. p. b., w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b u. p. b., czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową (...). Tak ujęte stanowisko Trybunału Konstytucyjnego jasno określa, jakie obiekty i urządzenia należy uznawać za budowle, a jakie budowlami w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie będą, a tym samym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Oznacza to, że od 1 stycznia 2017 r. (art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych) elektrownie wiatrowe, które są wymienione w załączniku do u. p. b. będą podlegały opodatkowaniu od całkowitej wartości, bez podziału na części budowlane i niebudowlane.”

Tutejszy Organ w pełni podziela powyższe stanowisko Ministerstwa Finansów.

POUCZENIE

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź, za pośrednictwem Wójta Gminy Bedlno, po uprzednim wezwaniu na piśmie Wójta Gminy Bedlno – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji przepisów prawa podatkowego – do

usunięcia naruszenia prawa. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi Wójta Gminy Bedlno na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli Wójt Gminy Bedlno nie udzieli odpowiedzi na wezwanie – w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania.

WOJTA GMINY

mgr inż. Krzysztof Kołach

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized loop that starts at the top right, goes down, curves around to the left, and then back up to the top right, crossing itself at the top.